

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Q, R, S

Strona pozwana: United Airlines, Inc.

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. a) w związku z art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że pasażer lotu łączonego, składającego się z dwóch etapów i będącego przedmiotem jednej rezerwacji u przewoźnika wspólnotowego, rozpoczynającego się na lotnisku znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego i kończącego się na lotnisku znajdującym się w kraju trzecim, poprzez inne lotnisko w tym kraju trzecim, jest uprawniony do odszkodowania od przewoźnika lotniczego z kraju trzeciego, który wykonał cały ów lot, działając w imieniu tego przewoźnika wspólnotowego, jeżeli pasażer ten dotarł do miejsca docelowego z ponad trzygodzinnym opóźnieniem powstałym na drugim etapie tego lotu.
- 2) Analiza drugiego pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia jakiegokolwiek okoliczności, która mogłaby podważyć ważność rozporządzenia nr 261/2004 w świetle zasady międzynarodowego prawa zwyczajowego, zgodnie z którą każde państwo posiada całkowitą i wyłączną suwerenność w przestrzeni powietrznej nad swoim terytorium.

(¹) Dz.U. C 128 z 12.4.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – J/H Limited

(Sprawa C-568/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Zakres stosowania – Artykuł 2 lit. a) – Pojęcie „orzeczenia” – Nakaz zapłaty wydany w innym państwie członkowskim po przeprowadzeniu, w ramach postępowania kontrydiktoryjnego, uproszczonego badania orzeczenia wydanego w państwie trzecim – Artykuł 39 – Wykonalność orzeczenia w państwach członkowskich]

(2022/C 213/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: J

Strona przeciwna: H Limited

Sentencja

Artykuł 2 lit. a) i art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nakaz zapłaty wydany przez sąd państwa członkowskiego na podstawie prawomocnych wyroków wydanych w państwie trzecim stanowi orzeczenie i jest wykonalny w innych państwach członkowskich, jeżeli został wydany w wyniku przeprowadzenia postępowania kontrydiktoryjnego w państwie członkowskim pochodzenia orzeczenia, w którym stwierdzono również jego wykonalność, przy czym charakter orzeczenia nie pozbawia osoby, przeciwko której wystąpiono o wykonanie orzeczenia, możliwości domagania się, zgodnie z art. 46 rzeczonego rozporządzenia, odmowy jego wykonania ze względu na wystąpienie jednej z podstaw odmowy wymienionych w art. 45 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 28 z 25.1.2021.